

бути доречно, якщо предмет розбіжності не є цінним для людини, якщо дана ситуація може вирішити сама собою.

2. Згладжування. Старання не випускати назовні ознаки конфлікту. Негативні емоції не виявляються, але накопичуються, що рано чи пізно призведе до вибуху.

3. Примус. Спроба змусити суперника прийняти свою точку зору, думка інших не має сенсу.

4. Компроміс. Ухвалення точки зору іншої сторони, але лише до певної міри. Цей спосіб знижує недоброзичливість і надає можливість швидко вирішити конфлікт.

5. Співробітництво. Конструктивний розгляд проблеми обома сторонами, пошук кращого вирішення.

Для зниження рівня конфліктності в організації необхідно проводити профілактичні процедури:

1. Формування організаційної культури. Справедливий розподіл організаційних обов'язків і матеріальних благ, генерування позитивного трудового настрою і відчуття причетності кожного до даного колективу і справи, оптимізація взаємодії між структурними елементами та співробітниками.

2. Кадрова робота. Приведення у відповідність важливості справ структури організації, пошук і виховання лояльних співробітників, розстановка персоналу з урахуванням професійного і психологічного профілів працівника, чітке позиціонування посадових компетенцій, відповідальності і повноважень, підвищення кваліфікації працівників, їх особистісний ріст.

3. Робота з формування організаційної поведінки. Створення економічних стимулів, справедлива система заохочення, інформаційна політика і стиль спілкування з підлеглими.

Конфлікти в організаціях можуть дуже серйозно зменшити ефективність роботи, а для того щоб їх уникнути, треба вміти з ними справлятися. Конфліктних ситуацій в організації можна уникнути, якщо керівники будуть уважними до своїх підлеглих, вивчатимуть їхні особистості та навчатимуть їх аналізувати свою поведінку.

Список використаних джерел

1.Єфтені Н. М. Управління конфліктами та ефективне функціонування колективу / Н. М. Єфтені. *Актуальні проблеми політики*. 2011. Вип. 43. С. 160 - 163.

2.Сорока О. В., Близнюк О. М. Правління конфліктними ситуаціями в сучасних організаціях. *Економіка та суспільство*. 2023. Вип. 56. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-139>.

Науковий керівник: *Агєєва І. В. к.е.н., доцент кафедри Менеджменту та публічного адміністрування Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного.*

КОРПОРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ НА ФОНДОВОМУ РИНКУ

Ціль сталого розвитку 8: Гідна праця та економічне зростання

Жила Д. С., dashazhila21@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет ім. Дмитра Моторного

Актуальність теми дослідження. Біржова справа — важливий елемент економіки, що забезпечує ефективну взаємодію між емітентами, інвесторами та регуляторами. У цьому контексті корпоративне управління виступає критичним чинником, який формує довіру до компаній, забезпечує прозорість їх діяльності та стабільність ринку загалом. Зростання кількості корпоративних конфліктів, зловживань та фінансових махінацій у світі підкреслює необхідність удосконалення підходів до управління компаніями, чиї акції котируються на

фондових біржах. Глобалізація, цифровізація та виклики сталого розвитку змінюють парадигму фондового ринку, ставлячи перед учасниками нові вимоги до управлінських практик. Саме тому дослідження системи корпоративного управління є надзвичайно актуальним для забезпечення ефективності, стійкості та конкурентоспроможності фондового ринку.

Мета дослідження: Визначити сучасні підходи до корпоративного управління на фондовому ринку та оцінити їхню роль у формуванні довіри інвесторів, захисті прав акціонерів і стабілізації фінансової системи.

Корпоративне управління на фондовому ринку охоплює низку ключових механізмів і методів, які забезпечують ефективну взаємодію між акціонерами, керівництвом компаній та іншими зацікавленими сторонами.

Організаційно-адміністративні методи включають структуру корпоративного управління, поділ повноважень між виконавчими та наглядовими органами, впровадження внутрішніх політик та кодексів етики. У країнах з розвинутим фондовим ринком ці механізми чітко регламентовані законодавством та біржовими вимогами до емітентів.

Аналітичні методи використовуються для оцінки якості управління в компаніях. Аналітики враховують прозорість звітності, склад і незалежність ради директорів, політику щодо виплат дивідендів, взаємодію з міноритарними акціонерами. Це формує репутаційний рейтинг компанії та впливає на її ринкову капіталізацію.

Фінансово-економічні методи включають практики прозорого фінансового планування, бюджетування, контроль витрат, аудит та управління ризиками. Ці інструменти дозволяють компаніям забезпечувати фінансову стійкість, демонструвати інвесторам прогнозованість і відповідальність.

Технологічні методи все більше впроваджуються в корпоративне управління. Це зокрема електронне голосування акціонерів, автоматизовані системи контролю та блокчейн-рішення для фіксації рішень наглядових органів. Такі інновації сприяють підвищенню прозорості та ефективності прийняття рішень.

Соціально-психологічні методи зосереджені на формуванні корпоративної культури, яка базується на принципах відповідальності, відкритості та етичного ведення бізнесу. Вони сприяють довгостроковому залученню інвесторів, зменшують конфлікти між акціонерами та менеджментом, а також позитивно впливають на ринкову репутацію компанії.

Висновки. Корпоративне управління є системоутворюючим фактором для фондового ринку. Від його якості залежить стабільність, прозорість і привабливість біржових інструментів для інвесторів. Використання комплексного підходу, що включає організаційні, аналітичні, економічні, технологічні та соціально-психологічні методи, забезпечує ефективність корпоративної системи управління. Удосконалення цих методів відповідно до міжнародних стандартів є передумовою сталого розвитку фондового ринку та економіки в цілому.

Список використаної літератури

1. OECD Principles of Corporate Governance, 2023.
2. Василенко В. О. Стратегічний менеджмент. Київ: Центр навчальної літератури, 2020. 310 с.
3. Бланк І. О. Фінансовий менеджмент. Київ: Ельга, 2021.
4. Офіційний сайт Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку України: <https://www.nssmc.gov.ua/> (дата звернення 02.05.2025).
5. World Bank Governance Portal: <https://www.worldbank.org/en/topic/governance> (дата звернення 02.05.2025).

Науковий керівник: *Нехай В. В., д.е.н., професор кафедри менеджменту та публічного адміністрування Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного*